

Acțiune introdusă la 17 aprilie 2009 — Four Ace International/OAPI (skiken)

(Cauza T-156/09)

(2009/C 153/84)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Four Ace International Ltd (reprezentant: G. Uphoff, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 6 februarie 2009 în cauza R 519/2008-4, notificată la 11 februarie 2009, privind cererea de marcă comunitară nr. 5 819 371 și modificarea acesteia în sensul de a extinde înregistrarea la produsele și serviciile următoare: clasa 39 — organizarea de excursii și clasa 41 — educație, formare, divertisment, activități sportive și culturale;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „skiken” pentru servicii din clasele 35, 39, 41 și 43

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge în parte recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾], în măsura în care marca solicitată prezintă caracterul distinctiv cerut și nu este necesar să rămână disponibilă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO, L 78, p. 1)

Acțiune introdusă la 14 aprilie 2009 — Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-158/09)

(2009/C 153/85)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentați: V. Karra, I. Chalkias și S. Papaioannou)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea sau modificarea deciziei atacate a Comisiei C(2009) 810 din 13 februarie 2009 „privind tratamentul financiar aplicabil în cadrul lichidării cheltuielilor finanțate de FEOGA, în anumite cazuri de nereguli comise de operatori”, în măsura în care privește Republica Elenă;

— restituirea către reclamantă a cotei de 50 % reținută în temeiul articolului 32 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1290/05 în cazurile 3, 4, 6-13 (cu excepția 7), în care nu au existat nereguli sau în cazul 2, în care debitorul nu este insolubil;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin Decizia C(2009) 810 din 13 februarie 2009 „privind tratamentul financiar aplicabil în cadrul lichidării cheltuielilor finanțate de FEOGA, în anumite cazuri de nereguli comise de operatori”, Comisia a impus reclamantei corecții financiare în valoare de 13 348 979,02 euro, ca urmare a neglijenței de care, potrivit Comisiei, au dat dovadă autoritățile elene o perioadă de patru ani începând cu prima constatare de neregulă și ca urmare a faptului că acestea nu au recuperat sumele plătite în mod nejustificat către cinci întreprinderi care desfășoară activități în domeniul vinificației, în cel al bumbacului și în alte domenii și către opt întreprinderi de producție în masă care au participat la schema de ajutor pentru consumul de ulei de măsline.

Republica Elenă susține, prin intermediul primului motiv general de anulare, că nu există teme juridic valabil pentru a impune corectarea în niciunul dintre cele treisprezece cazuri examinate, întrucât Comisia a interpretat și a aplicat în mod eronat dispozițiile articolului 31 alineatul (1) și ale articolului 32 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 ⁽¹⁾, menționate ca dispoziții aplicabile. Reclamanta invocă în subsidiar comiterea de către Comisie a unei erori substanțiale vădite și a unei erori de apreciere a situației de fapt privind demersurile autorităților elene competente și, în plus, că motivarea deciziei atacate care se întemeiază pe o premisă eronată, potrivit căreia termenul de patru ani, începând de la constatarea unei nereguli, a expirat fără să fi început o procedură de recuperare sau o procedură de recuperare valabilă, nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 253 CE, întrucât este deficitară, insuficientă și vagă, nerăspunzând la argumentele invocate de Grecia cu ocazia consultărilor bilaterale și a procedurii în fața Organului de conciliere.

Prin intermediul celui de al doilea motiv de anulare, reclamanta susține că, în mod eronat, în patru cazuri Comisia nu a aplicat alineatul (5) litera (e) și alineatul (6) literele (a) și (b) ale articolului 32 din Regulamentul (CE) nr. 1290/05 în locul alineatelor (1) și (8) ale aceluiași articol, ceea ce a condus la situația ca aceasta să pună cheltuiala în cauză în sarcina reclamantei în loc să o pună în sarcina FEOGA.

Prin intermediul celui de al treilea motiv de anulare, reclamanta susține că articolul 32 din Regulamentul (CE) nr. 1290/05, care stabilește un termen de un an de la data primei constatări administrative sau judiciare a neregulii pentru inițierea tuturor procedurilor administrative sau judiciare prevăzute de legislația internă în vederea recuperării sumelor, privește numai neregulile

care au loc după intrarea în vigoare a regulamentului menționat și nu poate privi nereguli care au avut loc cu zece ani înainte, moment la care era în vigoare un alt regim juridic, care nu prevedea un astfel de termen, limitând controlul la respectarea unui termen rezonabil.

Prin intermediul celui al patrulea motiv de anulare, reclamanta invocă prescrierea cererii Comisie privind punerea în sarcina sa a sumelor în cauză după expirarea unei durate de cincisprezece-douăzeci de ani de la pretinsa neregulă, din cauza duratei excesive a procedurii, sau, în subsidiar, încălcarea principiului securității juridice.

În sfârșit, prin intermediul celui al cincilea motiv de anulare, reclamanta apreciază că, întrucât în cazurile 3, 4, 6, 8-13 nu există nicio neregulă, regula celor 24 de luni prevăzută la articolul 31 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1290/05 este valabilă pentru orice caz de recuperare și că, în consecință, punerea în sarcina sa a sumelor corespunzătoare unei perioade mult anterioare celor 24 de luni de la comunicarea rezultatelor controlului este afectată de eroare și trebuie anulată.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 209, 11.8.2005, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193).

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2009 — Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-159/09)

(2009/C 153/86)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda (Linda-a-Velha, Portugalia) (reprezentanți: A. Magalhães e Menezes, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Comisiei din 16 ianuarie 2009 de respingere a cererii reclamantei de remitere a unor taxe la import în cuantum de 41 271,09 EUR și de obligare la recuperarea ulterioară a acestora.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul a importat, între septembrie 2003 și februarie 2005, mai multe loturi de creveți congelați din Indonezia, pentru care a solicitat remiterea taxelor la import în conformitate cu articolul 220 alineatul (2) litera (b), cu articolul 236 și cu articolul 239 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (¹).

În opinia reclamantei, Comisia a încălcat, cel puțin, aceste dispoziții în măsura în care: în primul rând, nu s-a pronunțat cu privire la toate argumentele invocate de către reclamantă în cererea sa de remitere a taxelor la import; în al doilea rând, a prezentat o motivare deficientă, contradictorie și lipită de înțeles; în al treilea rând, a interpretat în mod incorect

eroarea autorităților indoneziene; și, în al patrulea și ultimul rând, a considerat drept dovedite elemente de fapt care nu au fost în mod efectiv dovedite și în privința cărora sarcina probei revenea, în mod succesiv, autorităților care au intervenit de-a lungul procesului și în nici un caz reclamantei.

(¹) JO L 97, p. 38, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

Acțiune introdusă la 21 aprilie 2009 — Ilink Kommunikationssysteme/OAPI (ilink)

(Cauza T-161/09)

(2009/C 153/87)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Ilink Kommunikationssysteme GmbH (Berlin, Germania) (reprezentant: B. Schütze, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 5 februarie 2009 în cauza R 1849/2007-2 și

— obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „ilink” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 38 și 42

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 (¹)), în măsura în care marca solicitată prezintă caracterul distinctiv cerut și nu este necesar să rămână disponibilă.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1)

Acțiune introdusă la 3 aprilie 2009 — Kitou/ Autoritatea europeană pentru protecția datelor

(Cauza T-164/09)

(2009/C 153/88)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Erasmia Kitou (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Autoritatea europeană pentru protecția datelor